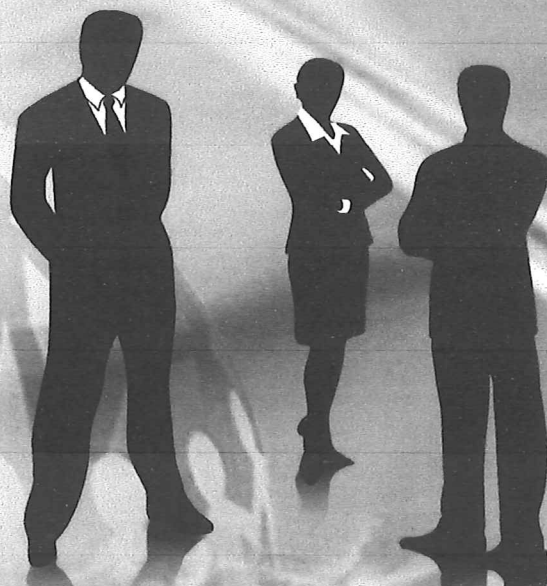




บทคัดย่อ

การประชุมวิชาการระดับชาติ

ศึกษาศาสตร์วิจัย ครั้งที่ 1



คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

วันที่ 29-30 พฤษภาคม 2557
ณ โรงแรมทรรษา เจบี หาดใหญ่
อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

<http://eduit.pn.psu.ac.th/er2014>

สนับสนุนโดย



ISBN 978-616-271-185-5



รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ชิตชนก เข็งเชาว์
2. รองศาสตราจารย์ ดร.ธีรพงศ์ แก่นอินทร์
3. รองศาสตราจารย์ ดร.คณิตา นิจรักกุล
4. รองศาสตราจารย์ ดร.วิชัย นภาพงศ์
5. รองศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญพักตร์ ทองแท้
6. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา สัปพันธ์
7. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิรินทร์ อักษรนิตย์
8. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฐิติมดี อาพัธนานนท์
9. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุใจ ส่วนไพโรจน์
10. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อริยา คูหา
11. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกษตรชัย และหิม
12. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.งพล พรหมสาขา ณ สกลนคร
13. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สามารถ ทองเฝือ
14. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย ธรรมสังการ
15. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เครือศรี วิเศษสุวรรณภูมิ
16. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กุสุมา ลำนุ้ย
17. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ บัณฑิต ดุลยรักษ์
18. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อาฟีฟิ ลาเต๊ะ
19. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นิพัฑฒิ ระเบิ่นอาหมัด
20. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรเพ็ญ ภัทรนุชาพร
21. อาจารย์ ดร.อุสมาน สารี
22. อาจารย์ ดร.ณรงค์ศักดิ์ รอบคอบ
23. อาจารย์ ดร.มัสดี แวดราแม
24. อาจารย์ ดร.ณัฐณี โมพันธ์
25. อาจารย์ ดร.ศักรินทร์ ชนประชา
26. อาจารย์ ดร.ธีระยุทธ รัชชะ
27. อาจารย์ ดร.ณัฐภพพงศ์ กาจญนฉายา
28. อาจารย์ ดร.โอภาส เกาไศยาภรณ์
29. อาจารย์ ดร.นัทธี บุญจันทร์
30. อาจารย์ ดร.รฐปนรรษ์ ประทีปเกาะ
31. อาจารย์ ดร.วุฒิชัย เนียมเทศ
32. อาจารย์ ดร.ฤทัยชนนี สิทธิชัย
33. อาจารย์ ดร.วันพิชิต ศรีสุข
34. อาจารย์ ดร.บุญญาสา แซ่หล้อ
35. อาจารย์ ดร.อนุวัติ สงสม
36. อาจารย์ ดร.ฮัมเตีย มุดอ
37. อาจารย์ ดร.วารุณี ณ นคร



38. อาจารย์ ดร.มูฮัมหมัด บินแสละ
39. อาจารย์จุฑา ธรรมชาติ
40. อาจารย์สนั่น เพ็งเหมือน
41. อาจารย์ยุพดี ยศวริศสกุล
42. อาจารย์ยามี่ดี๊ะ มุสอ
43. อาจารย์วิมล ภาคธีรเจียร
44. อาจารย์สุรรัตน์ รงเรือง
45. อาจารย์จารึก อรรถสงเคราะห์
46. อาจารย์วัฒน์ะ พรหมเพชร
47. อาจารย์ยุพาววัฒน์ อุ่มชูวัฒนา
48. อาจารย์ร้อฮานา ซนึเย็ง
49. อาจารย์ลลิตา บุญธง
50. คุณรอสเมาะ มะมิง

มหาวิทยาลัยทักษิณ

1. รองศาสตราจารย์ ดร.นิรันดร์ จุลทรัพย์
2. รองศาสตราจารย์น้อม สังข์ทอง
3. รองศาสตราจารย์สุเทพ สันติวารานนท์
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนทรา กล้าณรงค์
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พูนสุข อุดม
6. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วรรณิ์ ลิ้มอักษร

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

1. รองศาสตราจารย์ ดร.กนกอร สมปราชญ์
2. รองศาสตราจารย์ ดร.ถนอมวรรณ ประเสริฐเจริญสุข
3. รองศาสตราจารย์ ดร.มงคล ดอนขวา
4. รองศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา อารีรัตน์
5. รองศาสตราจารย์ ดร.สันติ วิกัฒณาสิทธิ์
6. รองศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี ชัยเจริญ
7. รองศาสตราจารย์ ดร.สุวีรี ศิวะแพทย์
8. รองศาสตราจารย์ประภาพร ศรีตรระกุล
9. รองศาสตราจารย์ลลิตา ศิลาน้อย
10. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จารุณี ชามาศย์
11. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวี สระน้ำคำ
12. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรชัย เนตรถนอมศักดิ์
13. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัชรี จันทร์เพ็ง
14. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ เต็มเดชาดีพงศ์
15. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศรินทิพย์ รักษาสัตย์
16. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพล อาจอินทร์
17. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนชาติ เจริญครบุรี
18. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ สิริสุขศิลป์



19. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อังคณา ตุงคะสมิต
20. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อิสรา ก้านจักร
21. ผู้ช่วยศาสตราจารย์กาญจนา ดาราศักดิ์
22. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปัทมพร ทนันทชัยบุตร
23. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สิทธิ วนิชาชีวะ
24. ผู้ช่วยศาสตราจารย์จิราวิรัช เผือกพันธ์
25. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธชา รุญเจริญ
26. ผู้ช่วยศาสตราจารย์นพดล มีไชโย
27. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปนัดดา ญวนกระโทก
28. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญศิริ สิมารักษ์
29. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ลิขิต อมาตยคง
30. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศุภชัย แสงสุทธิ
31. อาจารย์ ดร.จตุภูมิ เขตจัตุรัส
32. อาจารย์ ดร.นฤมล อินทร์ประสิทธิ์
33. อาจารย์ ดร.ประกฤติยา ทักซิโณ
34. อาจารย์ ดร.ประยุทธ์ ชูสอน
35. อาจารย์ ดร.วายุ กาญจนศรี
36. อาจารย์ ดร.สมพงษ์ พันธุ์รัตน์
37. อาจารย์ ดร.อนุชา โสมาบุตร
38. อาจารย์ปรีชา เครือวรรณ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กมลวรรณ ตั้งธนานนท์

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์ สมพงษ์
2. รองศาสตราจารย์ ดร.สุชาดา นันทะไชย
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปฐมภรณ์ ทิมพ็ทอง
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เมธินี วงศ์วานิช รัชมกการณ

มหาวิทยาลัยศิลปากร

1. รองศาสตราจารย์ ดร.นรินทร์ สังข์รักษา
2. รองศาสตราจารย์ประสพชัย พสุนนท์
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์ ศิริวงษ์
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกนถุณ บางท่าไม้
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิญา อิงอาจ
6. อาจารย์ ดร.วรรณวีร์ บุญคุ้ม

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

รองศาสตราจารย์ ดร.สุนีย์ เหมะประสิทธิ์



มหาวิทยาลัยมหิดล

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บัญญัติ ยงย่วน

มหาวิทยาลัยบูรพา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สันติพงษ์ ปลั่งสุวรรณ

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรนุช ศรีสะอาด

มหาวิทยาลัยแม่โจ้

อาจารย์สรพรเพชร เทียงเกตุ

ข้าราชการบำนาญ

1. รองศาสตราจารย์ ดร.มารุต คำชะอม
2. รองศาสตราจารย์ปราณี ทองคำ
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวิทย์ บุญช่วย
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อำภา บุญช่วย
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปราณี นิลกรณ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทัศนัย กิรีดิรัตน์นะ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรายุทธ์ เศรษฐขจร

มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

อาจารย์ ดร.สมประสงค์ เสนารัตน์

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

อาจารย์พัชณา สุวรรณแสน

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

อาจารย์ ดร.สุมาลี พงศ์ติยะไพบูรณ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ราตรี นันทสุคนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระยุทธ ชาตะกาญจน์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิตยารัตน์ คงนาลีก

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

อาจารย์นิมารูณี ทะยิวาเงาะ



มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
อาจารย์สุดคณิง ฅ ระนอง

มหาวิทยาลัยหาดใหญ่
1. รองศาสตราจารย์ ดร.วัน เดชพิชัย
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนันต์ ทิพย์รัตน์

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
อาจารย์ ดร.นพมาศ อัครจันทโชติ

มหาวิทยาลัยฟาฏอนี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จารุวัจน์ สองเมือง

วิทยาลัยเซนต์หลุยส์
อาจารย์ ดร.สมชาย แซ่เตี่ยว

นักวิจัยอิสระ
ดร.เดช เกตุฉ่ำ

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
ดร.ปานเทพ ลากเกษตร
อาจารย์ภานุพงษ์ พนมวัน

สำนักงานศึกษาธิการ ภาค 8
อาจารย์กมลวรรณ กลั่นเกลี้ยง

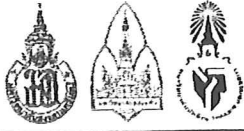
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานราธิวาส เขต 1
ดร.ชาร์รี่พ์ สีอนิ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานราธิวาส เขต 2
อาจารย์มุฮัมหมัดฮัสสัน อาสลัม อัลอิคลาส

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานราธิวาส เขต 3
ดร.พิทยุทธ์ กงกุล
อาจารย์นียอ บาฮา

สำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา 15
ดร.อาอีดีะ ยีเจ๊ะนิ

ธนาคารออมสิน สาขาสาบบุรี
คุณกิพีร์ อูมาร์



ความต้องการสวัสดิการ การช่วยเหลือจากภาครัฐของของผู้สูงอายุ ที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไปแต่ไม่เกิน 80 ปี กรณีศึกษา ตำบลดอนแฝก อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม
Welfare Needs Assistance from the Government of the Elderly Aged 60 Years and Above but less than 80 years in Donfage District, Nakhon Chai Si, Nakhon Pathom

สุรภัทร พิไชยแพทย์¹ ณัฐฐา อยู่สำราญ¹ และหมกมาศ คนชื่อ²

¹ อาจารย์คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

² นักศึกษาสาขาการจัดการธุรกิจทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่องความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้สูงอายุในตำบลดอนแฝก อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาข้อมูลทั่วไป และสถานภาพของผู้สูงอายุในตำบลดอนแฝก อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม และเพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่กำหนดความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้สูงอายุในตำบลดอนแฝก อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย ตัวแทนผู้สูงอายุที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป แต่ไม่เกิน 80 ปี จำนวน 204 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามที่เก็บรวบรวมข้อมูลประเด็นความต้องการได้รับการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุในตำบลดอนแฝก อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม

ผลการศึกษาสรุปได้ว่า ความต้องการได้รับสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตตำบลดอนแฝก อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐมในแต่ละด้านในภาพรวมมีความต้องการอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยรวม 4.16) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความต้องการสวัสดิการสังคมในด้านสุขภาพ มีความคิดเห็นโดยรวมระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.49) ด้านการศึกษา มีความคิดเห็นโดยรวมระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.29) ด้านนันทนาการ มีความคิดเห็นโดยรวมระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.45) ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีความคิดเห็นโดยรวมระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.36) ด้านการแก้ไขปัญหาความยากจนและด้อยโอกาส มีความคิดเห็นโดยรวมระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.28) ด้านที่อยู่อาศัย มีความคิดเห็นโดยรวมระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.11) การจัดสวัสดิการสำหรับผู้สูงอายุในเขตตำบลดอนแฝก ผู้เกี่ยวข้องในการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ควรพิจารณาสถานภาพของผู้สูงอายุ ด้านค่าใช้จ่ายในการใช้บริการ พิจารณาถึงรายได้ อายุเพื่อให้การจัดสวัสดิการสำหรับผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลดอนแฝก เหมาะสมตรงตามความต้องการของผู้สูงอายุอย่างแท้จริง ซึ่งจะส่งผลให้การจัดสวัสดิการสำหรับผู้สูงอายุมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

คำสำคัญ : ความต้องการ สวัสดิการ ผู้สูงอายุ

ความต้องการสวัสดิการ การช่วยเหลือจากภาครัฐของของผู้สูงอายุ ที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปี
ขึ้นไปแต่ไม่เกิน 80 ปี กรณีศึกษา ตำบลดอนแฝก อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม

Welfare needs assistance from the government of the elderly Aged 60 years and
above but less than 80 years in Donfage District, Nakhon Chai Si, Nakhon Pathom

สุรภัทร พิไชยแพทย์¹ ณัฐฐา อยู่สำราญ² และ ผกามาศ คนชื้อ³

Surapat Pichaiapat, Nutta Yoosumran and Pakanas khonsue

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่องความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้สูงอายุในตำบลดอนแฝก อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาข้อมูลทั่วไป และสถานการณ์ของผู้สูงอายุในตำบลดอนแฝก อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม และเพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่กำหนดความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้สูงอายุในตำบลดอนแฝก อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย ตัวแทนผู้สูงอายุที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป แต่ไม่เกิน 80 ปี จำนวน 204 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามที่เก็บรวบรวมข้อมูลประเด็นความต้องการได้รับการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุใน ตำบลดอนแฝก อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม

ผลการศึกษาสรุปได้ว่า ความต้องการได้รับสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตตำบลดอนแฝก อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐมในแต่ละด้านในภาพรวมมีความต้องการอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยรวม 4.16) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าความต้องการสวัสดิการสังคมในด้านสุขภาพ มีความคิดเห็นโดยรวม ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.49) ด้านการศึกษา มีความคิดเห็นโดยรวมระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.29) ด้าน นันทนาการ มีความคิดเห็นโดยรวมระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.45) ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีความคิดเห็นโดยรวมระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.36) ด้านการแก้ไขปัญหาความยากจนและด้อยโอกาส มีความคิดเห็นโดยรวมระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.28) ด้านที่อยู่อาศัย มีความคิดเห็นโดยรวมระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.11) การจัดสวัสดิการสำหรับผู้สูงอายุในเขตตำบลดอนแฝก ผู้เกี่ยวข้องในการจัดสวัสดิการ ผู้สูงอายุ ควรพิจารณาสถานการณ์ของผู้สูงอายุ ด้านค่าใช้จ่ายในการใช้บริการ พิจารณาถึงรายได้ อายุ

¹ อาจารย์คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

² นักศึกษาสาขาการจัดการธุรกิจทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี

³ นักศึกษาสาขาการจัดการธุรกิจทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี

เพื่อให้การจัดสวัสดิการสำหรับผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลดอนแฝก เหมาะสมตรงตามความต้องการของผู้สูงอายุอย่างแท้จริง ซึ่งจะส่งผลให้การจัดสวัสดิการสำหรับผู้สูงอายุมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

คำสำคัญ : ความต้องการ, สวัสดิการ, ผู้สูงอายุ

Abstract

The objectives of this study were to study about the general information and the status of the elderly in the area of Donfage District, Nakhon Chai Si, Nakhon Pathom and to study about the factors of the determining demand for the welfare needs of the elder. The sample used in the analysis. The elderly aged 60 years and above but less than 80 years were 204 people. The research tool was a questionnaire that collected information collection requirements have been social welfare for the elderly in Donfage District, Nakhon Chai Si, Nakhon Pathom

The study concluded that Social welfare needs of the elderly in Donfage District, Nakhon Chai Si, Nakhon Pathom on each side of the overall demand at a high level ($\bar{X} = 4.16$). Considering each, the representative samples of social welfare needs placed importance, in the high level, on health ($\bar{X} = 4.49$), education ($\bar{X} = 4.29$), recreational ($\bar{X} = 4.45$), The safety of life and property ($\bar{X} = 4.36$), The poverty and disadvantaged ($\bar{X} = 4.28$), respectively, social welfare needs of the residential was in the medium level ($\bar{X} = 3.11$). That those people who involved in the welfare of the elderly people in Donfage District should consider the status of the elder. The cost of the service at Donfage District should consider by their income and their ages in order to provide them the appropriate welfare as their exactly needs. These will make more efficiency and more effective welfare management for the elderly people in Donfage District.

Keyword : requirements, welfare, elderly

บทนำ

ความสำคัญเกี่ยวกับการเป็นผู้สูงอายุของประชากร และความจำเป็นที่ต้องมีนโยบายและโครงการต่างๆ สำหรับกลุ่มประชากรผู้สูงอายุนับเป็นเรื่องใหม่ในประเทศไทย ปัจจุบันเป็นที่ตระหนักกันทั่วไปว่า ขนาดของประชากรสูงอายุของไทยจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เนื่องจากความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์การแพทย์ทำให้มนุษย์มีโอกาสรอดมามากกว่าเก่า คนมีชีวิตรอดถึงวัยเจริญพันธุ์มากขึ้นและมีอายุยืนยาวขึ้น ทำให้ประชากรในแต่ละประเทศเพิ่มมากขึ้น (สุพัตรา สุภาพ, 2540: 101) ในโลกนี้ประชากรสูงอายุแม้ว่าจะมีน้อยกว่าประชากรเด็ก แต่ก็มียอดที่เพิ่มที่สูงกว่า ในปี พ.ศ. 2551 มีประชากรสูงอายุ 580 ล้านคน หรือประมาณร้อยละ 10 ของประชากรทั้งหมด และในปี พ.ศ. 2593 คาดการณ์ว่าจะมีประชากรสูงอายุ 2,000 ล้านคน ซึ่งจะมากกว่าประชากรเด็ก ประชากรสูงอายุมีอัตราเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา มีประชากรสูงอายุถึงร้อยละ 53 ของประชากรทั้งหมด อาศัยอยู่ในทวีปเอเชีย และในปี พ.ศ. 2593 คาดการณ์ว่าจะมีประชากรสูงอายุเพิ่มถึงร้อยละ 63 ของประชากรทั้งหมด

ข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ ระบุว่าประเทศไทยได้ถูกจัดให้เป็นประเทศที่อยู่ในสังคมผู้สูงอายุมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2548 นั่นคือประเทศไทยมีประชากรผู้สูงอายุ ร้อยละ 10.4 ในปี 2548 ส่วนในปี 2549 ไทยมีประชากรผู้สูงอายุจำนวนร้อยละ 10.5 ต่อมาในปี 2550 จำนวนประชากรผู้สูงอายุของไทยเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 10.7 ของประชากรทั้งประเทศ จากการวิจัยของ ศ.ดร.เกื้อ วงศ์บุญสิน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านประชากรศาสตร์ของไทยได้คาดการณ์ว่า สัดส่วนของประชากรวัยสูงอายุของไทยจะเพิ่มจำนวนมากขึ้นเรื่อยๆ ในอนาคตข้างหน้าโดยในปีพ.ศ. 2555 จำนวนประชากรผู้สูงอายุที่มีอายุ 60 ปี ขึ้นไป จะมีจำนวน 8,404,000 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 12.4 ของประชากรทั้งหมดในปี พ.ศ. 2565 หรืออีก 14 ปีข้างหน้า ประชากรผู้สูงอายุจะมีจำนวนเพิ่มขึ้นเป็น 12,866,000 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 18 ของประชากรทั้งหมด และเมื่อถึงปี พ.ศ. 2568 หรืออีก 17 ปีข้างหน้า จำนวนประชากรผู้สูงอายุของไทยจะเพิ่มขึ้นเป็น 14,452,000 คน หรือคิดเป็นสัดส่วน ร้อยละ 20 ของประชากรทั้งหมด ทั้งนี้หากในอนาคตอีก 15-20 ปีข้างหน้าตัวเลขผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นอย่างที่มีการคาดการณ์ไว้ ประเทศไทยจะกลายเป็นสังคมผู้สูงอายุอย่างเต็มรูปแบบ ผู้สูงอายุจะมีสัดส่วน 1 ใน 5 ของคนทั้งประเทศ การที่จำนวนประชากรผู้สูงอายุของไทย มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น มีสาเหตุมาจากหลายๆ ปัจจัย ไม่ว่าจะเป็นการที่ปัจจุบันคนไทยนิยมอยู่เป็นโสดมากขึ้น และแต่งงานช้าลง บางครอบครัวแต่งงานแล้วไม่นิยมมีบุตรหรือเมื่อแต่งงานแล้วเกิด การหย่าร้าง ส่งผลให้อัตราการเกิดลดต่ำลง นอกจากนี้การที่ปัจจุบัน วิทยาการทางการแพทย์พัฒนามากขึ้น คนหันมาใส่ใจในเรื่องสุขภาพ เลือktanอาหารการกินที่มีประโยชน์และให้ความสำคัญกับ การออกกำลังกาย ทำให้คนไทยมีอายุยืนยาวมากขึ้นส่งผลให้สัดส่วนประชากรผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นตามไปด้วย อย่างไรก็ตาม การที่ไทยต้องก้าวสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างรวดเร็ว จะส่งผลให้วิถีชีวิตในสังคมเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วเช่นกัน

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะภาครัฐจึงควรต้องมีมาตรการออกมารองรับเพื่อลดผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในอนาคต เนื่องจากการที่คนวัยแรงงานต้องปรับเปลี่ยนเข้าสู่วัยสูงอายุเป็นจำนวนมากโดยไม่มีทดแทนจะส่งผลให้เกิดการพึ่งพาของคนสูงอายุ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจและสังคมจนกลายเป็นปัญหาใหญ่ต่อการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนไม่ได้ (จิราวัฒน์ จาคูพันธ์, 2551)

ในประเทศไทย ระบบและรูปแบบการจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุมีขอบข่ายจำกัด นอกจากนั้นแบบแผนการให้บริการก็ยังไม่เป็นระบบและรูปแบบที่ดีพอ ผู้สูงอายุในประเทศไทยนับว่ายังได้รับความสนใจดูแลน้อยทั้งจากภาครัฐและเอกชน นโยบายและการบริการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับผู้สูงอายุมักได้รับการมองว่าเป็นเรื่องไม่เร่งด่วน และมีความสำคัญเป็นอันดับรอง เมื่อเปรียบเทียบกับประชากรกลุ่มอื่น ในการดำเนินงานด้านสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน ปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นคือ งานสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุได้ส่งผลให้เกิดประโยชน์แก่ผู้สูงอายุเพียงบางกลุ่มเท่านั้น ไม่สามารถกระจายได้ทั่วถึงและตอบสนองต่อความต้องการที่แท้จริงของผู้สูงอายุ (กิตติพัฒน์ นนทปัทมศุล, 2536: 42) และไม่ได้มีการกระจายไปสู่ผู้สูงอายุในเขตชนบท ซึ่งเป็นผู้สูงอายุส่วนใหญ่ของประเทศ บริการต่าง ๆ ที่จัดขึ้นยังมีลักษณะที่ไม่กระจายตัว การดำเนินงานในส่วนขององค์กรภาครัฐหรือเอกชนค่อนข้างจะจำกัด ทั้งในด้านปริมาณและรูปแบบ บางกรณีก็มีการกำหนดคุณสมบัติของผู้สูงอายุเฉพาะกลุ่มอายุที่เป็นสมาชิกกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเท่านั้น นอกจากนี้ การเกื้อหนุนผู้สูงอายุที่จัดโดยหน่วยงานภาครัฐก็ประสบปัญหาทั้งในด้านบุคลากร งบประมาณ และการจัดการ การให้บริการแก่ผู้สูงอายุจึงยังไม่สามารถให้บริการได้อย่างทั่วถึงและไม่สามารถตอบสนองต่อปัญหาและความต้องการของผู้สูงอายุอย่างแท้จริง (ศศิพัฒน์ ยอดเพชร, 2544: 8) อีกทั้งที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน พบว่า มีปัญหาอุปสรรคหลายประการ คือ บริการที่มีอยู่ไม่สามารถตอบสนองกับความต้องการและบริการที่ผู้สูงอายุ สิ่งที่ต้องการแต่รัฐไม่สามารถจัดให้ได้เหมาะสมเพียงพอ ทั่วถึง เป็นธรรม แม้ว่าจะมีนโยบายที่ชัดเจนต่อการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุ แต่ก็มีข้อจำกัดในการบริหารจัดการด้านบุคลากรงบประมาณทรัพยากรทางสังคมและการขาดแคลนข้อมูลผู้สูงอายุ จึงส่งผลให้การดำเนินงานสวัสดิการสังคม ไม่สามารถดำเนินการได้อย่างจริงจังและต่อเนื่อง ไม่ตอบสนองต่อนโยบายของรัฐและจำเป็นอย่างยิ่ง ที่ภาครัฐจะต้องช่วยเหลือร่วมมือกันตอบสนองความต้องการ ในการจัดสวัสดิการในด้านต่างๆ ได้นานาประการ เช่น ด้านความมั่นคงของรายได้และการท างานด้านการศึกษา ด้านสุขภาพอนามัย ด้านสังคมและวัฒนธรรม ด้านสวัสดิการสังคม ฯลฯ

จากปรากฏการณ์ดังกล่าว จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาเรื่อง ความต้องการสวัสดิการ การช่วยเหลือจากภาครัฐของของผู้สูงอายุ ที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไปแต่ไม่เกิน 80 ปี กรณีศึกษา ตำบลดอนแฝก อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม เพื่อให้ทราบถึงลักษณะความต้องการของผู้สูงอายุในการรับสวัสดิการด้านต่างๆ และนำผลการศึกษาเป็นข้อมูลในการดำเนินงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมให้กับผู้สูงอายุ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

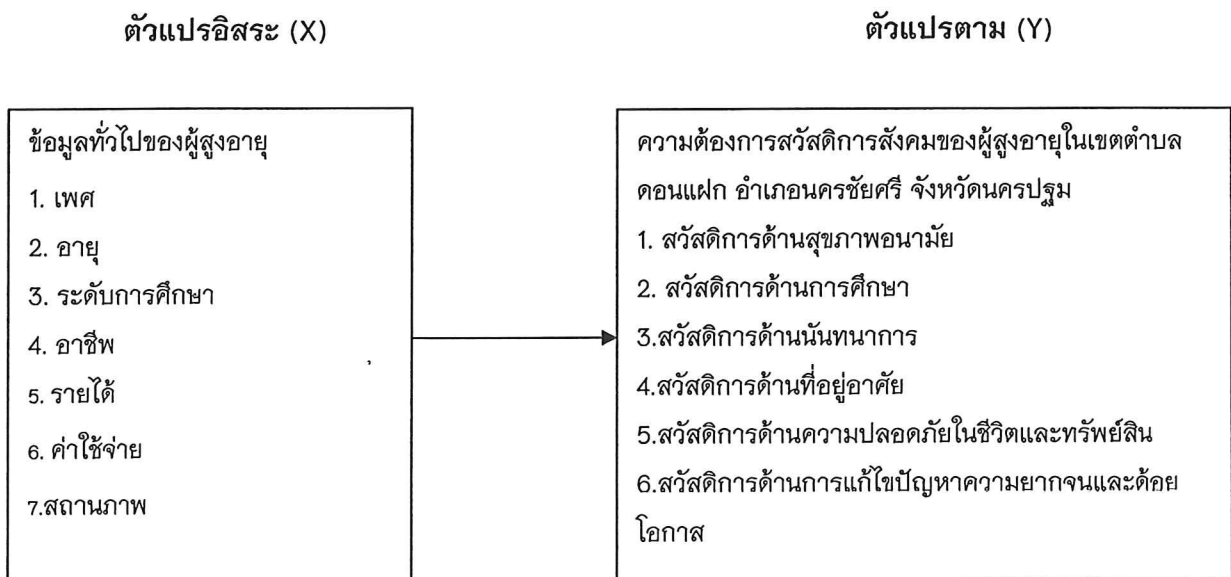
ทบทวนวรรณกรรม

สวัสดิการสังคม (Social Welfare) หมายถึง ระบบการจัดบริการทางสังคม ซึ่งเกี่ยวกับการป้องกัน การแก้ไขปัญหา การพัฒนา และการส่งเสริมความมั่นคงทางสังคม เพื่อตอบสนองความจำเป็นขั้นพื้นฐาน ของประชาชนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี และพึ่งตนเองได้อย่างทั่วถึงเหมาะสม เป็นธรรม และให้เป็นไปตาม มาตรฐาน ทั้งทางด้านการศึกษา สุขภาพอนามัย ที่อยู่อาศัย การทำงาน และการมีรายได้มั่นคง การ ครอบคลุมการยุติธรรม และบริการทางสังคมทั่วไป โดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิที่ประชาชน จะต้องได้รับ และการมีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการสังคมทุกระดับ (พ.ร.บ.ส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. 2546 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550)

ความสำคัญของงานสวัสดิการสังคม ถือว่าเกี่ยวข้องกับทุกคน ตั้งแต่แรกเกิดจนกระทั่งตาย เพื่อ ส่งเสริมให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น อันได้แก่ การส่งเสริมด้านสุขภาพ อนามัย ด้านจัดการศึกษา ด้านที่อยู่อาศัยและอื่น ๆ โดยการจัดของรัฐและภาคประชาชน (ระพีพรรณ คำหอม, 2549: 1-2)

วิธีการศึกษา

ในการวิจัยนี้ คณะผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยตามวิธีวิทยาการวิจัยเชิงปริมาณ ซึ่ง ได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยดังภาพประกอบที่ 1



ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาความต้องการสวัสดิการของผู้สูงอายุในเขตพื้นที่ ตำบลดอนแฝก อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม
2. เพื่อเสนอแนวทางในการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุในเขตพื้นที่ ตำบลดอนแฝก อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม

วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ เพื่อศึกษาความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในตำบลดอนแฝก อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในตำบลดอนแฝก อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม มีดังนี้

ประชากรของการวิจัยคือ ผู้ที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไปแต่ไม่เกิน 80 ปี ทั้งชายและหญิง ซึ่งอาศัยอยู่ในตำบลดอนแฝก อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม จำนวน 415 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ผู้ที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไปแต่ไม่เกิน 80 ปี ทั้งชายและหญิง ที่อาศัยอยู่ใน ตำบลดอนแฝก อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม กลุ่มตัวอย่างจากประชากรจำนวน 415 ราย โดยผู้ศึกษาใช้สูตรของยามาเน่ (Yamane, 1973) ด้วยความคลาดเคลื่อนไม่เกิน 5 % ซึ่งจะได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 204 คน

$$n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

เมื่อ

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนประชากรที่ศึกษา

e = ความผิดพลาดที่ยอมรับได้ (ในการศึกษาครั้งนี้กำหนดเท่ากับ 0.5)

การวิเคราะห์ความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยมีเกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ยดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2543:100)

สรุปผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์

ข้อมูลทั่วไป	ผลสรุปการวิจัย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ	หญิง	117	57.4
อายุ (ปี)	60-64	70	34.3
ระดับการศึกษา	ระดับประถมศึกษา	174	85.3
สถานภาพ	สมรส	135	66.2
อาชีพ	เกษตรกรรวม	92	45.1
รายได้ (บาท/เดือน)	2,001-3,000 บาท/เดือน	52	25.5
รายได้รวมของครอบครัว (บาท)	20,001-30,000 บาท/เดือน	76	37.3
ค่าใช้จ่ายในการใช้บริการ (บาท/ครั้ง)	101-200 บาท/ครั้ง	64	31.4

จากตารางพบว่า ผู้สูงอายุที่มีสิทธิรับเบี้ยยังชีพ ในเขตตำบลดอนแฝก อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 57.4 มีช่วงอายุส่วนใหญ่ อยู่ในช่วงอายุ 60-64 ปี จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 34.3 ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษา จำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 85.3 ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 66.2 ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรวม จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 45.1 ซึ่งมีรายได้ต่อเดือนส่วนใหญ่ ระหว่าง 2,001-3,000 บาท/เดือน จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 25.5 ส่วนใหญ่มีรายได้ครอบครัวต่อเดือนระหว่าง 20,001-30,000 บาท/เดือน จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 37.3 และส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการไปใช้บริการที่ตำบลดอนแฝกต่อครั้ง อยู่ระหว่าง 101-200 บาทต่อครั้ง คิดเป็นร้อยละ 31.4

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตตำบลดอนแฝก ในภาพรวม

ความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตตำบลดอนแฝก	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ด้านสุขภาพอนามัย	4.49	0.72	มาก
2. ด้านการศึกษา	4.29	0.83	มาก
3. ด้านนันทนาการ	4.45	0.78	มาก
4. ด้านที่อยู่อาศัย	3.11	1.21	ปานกลาง
5. ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	4.36	0.86	มาก
6. ด้านการแก้ไขปัญหาความยากจนและด้อยโอกาส	4.28	0.81	มาก
รวม	4.16	0.87	มาก

จากตาราง พบว่าความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตตำบลดอนแฝก ผู้สูงอายุมีความต้องการสวัสดิการสังคมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.87) และมีความต้องการในระดับมาก 5 ด้าน ระดับปานกลาง 1 ด้าน ด้านที่มีความต้องการมากที่สุดได้แก่ ด้านสุขภาพอนามัย ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = 0.72) รองลงมา ได้แก่ ด้านนันทนาการ ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.78) ส่วนด้านที่มีความต้องการต่ำที่สุดได้แก่ ด้านที่อยู่อาศัย ($\bar{X} = 3.11$, S.D. = 1.21)

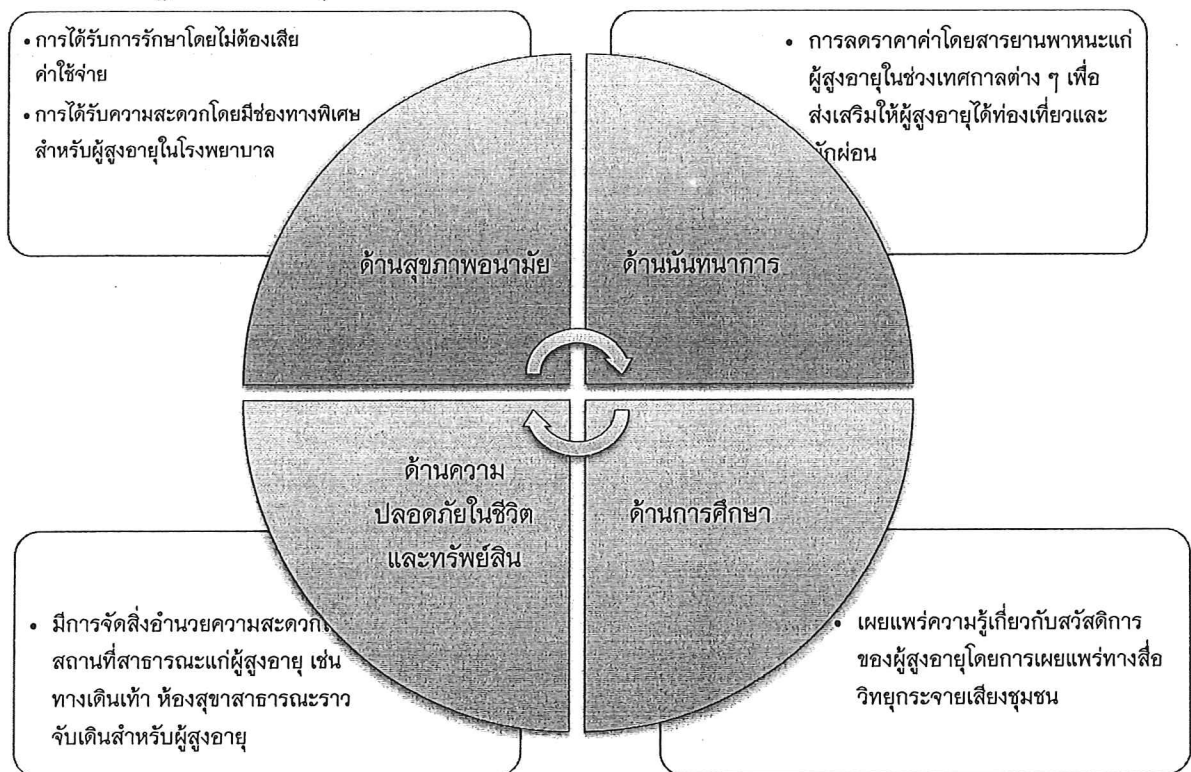
อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาความต้องการได้รับสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตตำบลดอนแฝก อำเภอ นครชัยศรี จังหวัดนครปฐม จะเห็นได้ว่าผู้สูงอายุในเขตตำบลดอนแฝก มีความต้องการสวัสดิการสังคมอยู่ในระดับสูงมากในด้านสุขภาพอนามัย ซึ่งสอดคล้องกับระพีพรรณ คำหอม (2549) ที่กล่าวว่าผู้สูงอายุส่วนใหญ่จะมีความต้องการด้านสุขภาพอนามัยมากขึ้น เนื่องจากผู้สูงอายุนั้นได้มีสภาพร่างกายที่อ่อนแอลง สำหรับด้านนันทนาการ ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ด้านการศึกษา ด้านการแก้ไขปัญหา ความยากจนและด้อยโอกาสมีความต้องการรองลงมา ในขณะที่ด้านที่อยู่อาศัยมีความต้องการน้อยกว่าด้านอื่น ๆ สำหรับในด้านสุขภาพอนามัย ที่มีความต้องการมากที่สุดได้แก่ การได้รับการรักษาโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย รองลงมาได้แก่ การได้รับความสะดวกโดยมีช่องทางพิเศษสำหรับผู้สูงอายุในโรงพยาบาล และด้านที่ผู้สูงอายุให้ความสนใจน้อยที่สุดได้แก่ ความต้องการได้รับการเยี่ยมบ้าน การให้คำปรึกษา แนะนำการดูแลสุขภาพโดยเจ้าหน้าที่สาธารณสุข หากพิจารณาถึงด้านนันทนาการของผู้สูงอายุมากที่สุดได้แก่ การลดราคาค่าโดยสารยานพาหนะแก่ผู้สูงอายุในช่วงเทศกาลต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมให้ผู้สูงอายุได้ท่องเที่ยวและพักผ่อน สำหรับด้านที่ผู้สูงอายุให้ความสนใจน้อยที่สุดได้แก่ การจัดตั้งและดำเนินงานชมรมผู้สูงอายุและเครือข่าย (ศิริพันธ์ ถาวรทวิวงศ์, 2543: 11-12)

สำหรับด้านความต้องการสวัสดิการสังคมด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินนั้น ผู้สูงอายุมีความต้องการให้มีการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในสถานที่สาธารณะแก่ผู้สูงอายุ เช่น ทางเดินเท้า ห้องสุขา สาธารณะราวจับเดินสำหรับผู้สูงอายุมากที่สุด สำหรับด้านที่ผู้สูงอายุให้ความสนใจน้อยที่สุดได้แก่ ต้องการให้มีการจัดการด้านรักษาความสงบและความปลอดภัยให้แก่ผู้สูงอายุในอาคารสถานที่สาธารณะ รวมถึงด้านความต้องการสวัสดิการสังคมด้านการศึกษา (ศิริบุญ จงวุฒิเวศย์, 2553) ผู้สูงอายุมีความต้องการได้รับความรู้เกี่ยวกับสวัสดิการของผู้สูงอายุโดยการเผยแพร่ทางสื่อ วิชยุกระจายเสียงชุมชนมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ความต้องการได้รับความรู้ที่เหมาะสมโดยเฉพาะเรื่องที่จำเป็นกับผู้สูงอายุ ได้แก่ ด้านสุขภาพ ด้านศาสนา ด้านสวัสดิการที่รัฐให้การสนับสนุน สำหรับด้านที่ผู้สูงอายุให้ความสนใจน้อยที่สุดได้แก่ ความต้องการได้รับการฝึกอบรมด้านอาชีพที่เหมาะสมกับวัยของผู้สูงอายุ อีกทั้งด้านการแก้ไขปัญหา

ความยากจนและด้อยโอกาส ผู้สูงอายุมีความต้องการให้มีการเพิ่มจำนวนเงินเบี้ยยังชีพรายเดือนแก่ผู้สูงอายุที่ขาดผู้ดูแลและไม่สามารถประกอบอาชีพได้มากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ความต้องการให้มีการจัดตั้งกองทุนในชุมชนเพื่อให้การช่วยเหลือผู้สูงอายุสำหรับด้านที่ผู้สูงอายุให้ความสนใจน้อยที่สุดได้แก่ ต้องการให้มีหน่วยงานติดต่อประสานให้แก่ผู้สูงอายุที่ต้องการทำงาน และด้านความต้องการสวัสดิการสังคมด้านที่อยู่อาศัย ต้องการมากที่สุดได้แก่ ต้องการให้มีการจัดตั้งสถานสงเคราะห์คนชรากระจายอย่างทั่วถึงในระดับชุมชน รองลงมา ได้แก่ ต้องการให้รัฐจัดสวัสดิการสถานสงเคราะห์คนชราประเภทไม่เสียค่าใช้จ่าย สำหรับด้านที่ผู้สูงอายุให้ความสนใจน้อยที่สุดได้แก่ การเข้าไปอาศัยในสถานสงเคราะห์คนชรา การศึกษาความต้องการได้รับสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตตำบลดอนแฝก อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม นี้จะเห็นได้ว่าการดูแลสุขภาพของผู้สูงอายุนับเป็นสิ่งสำคัญและอธิบายได้ด้วยความต้องการในระดับมาก ซึ่งเป็นเรื่องที่ผู้บริหารในเขต ตำบลดอนแฝก จะต้องให้ความสำคัญเป็นอันดับต้น ๆ เช่น การได้รับการรักษาโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายหรือ การได้รับความสะดวกโดยมีช่องทางพิเศษสำหรับผู้สูงอายุในโรงพยาบาล เป็นต้น

ดังนั้นในการวางแผนทางการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุในเขตพื้นที่ ตำบลดอนแฝก อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม สามารถสรุปได้ดังภาพที่ 2



ภาพที่ 2 แสดงแนวทางในการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าความต้องการบริการสวัสดิการของผู้สูงอายุในเขตตำบลดอนแฝก อำเภอ นครชัยศรี จังหวัดนครปฐม ที่ได้จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ พบว่าความต้องการสวัสดิการของตำบลดอนแฝก สามารถนำไปเป็นข้อเสนอ ในการจัดทำแผนนโยบาย หรือยุทธศาสตร์ในการพัฒนา ส่งเสริม ให้กับ ผู้สูงอายุในชุมชน ส่งเสริมให้ผู้สูงอายุในท้องถิ่นได้มีคุณภาพชีวิตที่ดี ผ่านองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นได้

สำหรับการวิจัยครั้งต่อไป คณะผู้วิจัยเห็นว่าการศึกษาวิจัยเรื่องความต้องการสวัสดิการของ ผู้สูงอายุเป็นการวิจัยแบบรวบรวมข้อมูลพื้นฐาน ยังขาดรายละเอียดที่ชัดเจน การศึกษาครั้งนี้มุ่งหมายใน ภาพรวมของความต้องการหากจะได้ข้อมูลที่มีคุณภาพ อาจจะทำในส่วนเชิงคุณภาพได้

ภายหลังจากการศึกษา ผู้ศึกษาจึงได้พบสิ่งที่ควรปรับปรุง และข้อเสนอแนะสำหรับการทำ วิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ควรมีการศึกษาความต้องการด้านสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุ ในตัวแปรอื่นที่อาจมีผลกระทบต่อ ความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้สูงอายุ เช่น ความสัมพันธ์ของครอบครัว สถานภาพทางเศรษฐกิจของ ครอบครัว การดูแลเอาใจใส่ของสมาชิกในครอบครัว เป็นต้น
2. ควรศึกษาเรื่องการปฏิบัติงานของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ ที่มีต่อการจัดสวัสดิการสำหรับ ผู้สูงอายุ
3. ควรทำการศึกษาเรื่องความร่วมมือของภาคประชาชนในการจัดสวัสดิการสำหรับผู้สูงอายุ

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษานี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลือเป็นอย่างยิ่งจาก อาจารย์ ดร.ธีระวัฒน์ จันทิก ผู้สอนรายวิชา 761317 ระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจ และอาจารย์ที่ปรึกษาวิจัยที่ได้ กรุณาแนะนำเสนอแนะและตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่มาตลอดตั้งแต่ต้นจนสำเร็จ เรียบร้อย ผู้ศึกษารู้สึกซาบซึ้งในความกรุณา ความเอื้ออาทร ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้และขอกราบขอบพระคุณ ผู้นำชุมชน และผู้สูงอายุในตำบลดอนแฝกที่ได้ให้ความร่วมมือตอบ แบบสอบถามสำหรับการวิจัยในครั้งนี้

บรรณานุกรม

กิติพัฒน์ นนทปัทมะดุล. (2536). ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับผู้สูงอายุ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ:

กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (2547). พระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. 2546. กรุงเทพฯ:

เจเอสการพิมพ์.

ศิริบุญ จงวุฒิเวศย์.(2553). “รูปแบบและวิธีการที่เหมาะสมในการจัดสวัสดิการสังคม โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสำหรับผู้สูงอายุ”.วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาระดับบัณฑิต ภาควิชาการศึกษาเพื่อพัฒนา มนุษย์และสังคม คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

บุญชม ศรีสะอาด. (2543). วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย (ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์นการพิมพ์.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพฯ: นายมีบุรีศัลย์พิบูลย์.

ระพีพรรณ คำหอม. (2549) สวัสดิการสังคมกับสังคมไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: อารยัน มีเดีย.

ศิริพันธ์ ถาวรทวิวงษ์. (2543). ประชากรศาสตร์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ศศิพัฒน์ ยอดเพชร. (2544). สวัสดิการผู้สูงอายุ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุพัทธรา สุภาพ. (2540). ปัญหาสังคม. พิมพ์ครั้งที่ 14. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2553). สถิติผู้สูงอายุของประเทศไทย. กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.

สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. จิราวัฒน์ จากุพันธ์. (2551). ไทยหนีไม่พ้นวิกฤตสังคมผู้สูงอายุ.

สืบค้นจาก <http://www.healthcorners.com>

สถาบันวิจัยและให้คำปรึกษาแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. (2547). ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการบริการ สวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตชนบท.กรุงเทพฯ: หจก.บางกอกบลิ๊อค.

Yamane, Taro. (1973). Statistics: An Introductory Analysis. Third editio. Newyork : Harper and Row Publication.